

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਟੇਕ ਚੰਦ ਅਤੇ ਐਚ.ਆਰ.ਖਮਨਾ, ਜੇ. ਜੇ.

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਰਘੁਨਾਥ ਦਾਸ- ਜਵਾਬਦੇਹ

ਲੈਟਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 126, of 1962

(1914 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ II) ਸ. 8. 36. 41 ਅਤੇ 44- ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਦਰਾਂ ਨਿਯਮ 36 ਸ਼ਰਾਬ ਲਾਇਸੈਂਸੀ 9 ਵਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ। ਬੋਲੀਕਾਰ- ਖਰੀਦਦਾਰ ਤੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਬੋਲੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ- ਕੀ ਪਿਛਲੀ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੇ ਉਸੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਰੀਆਕਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ- ਲਾਇਸੈਂਸ- ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਵੱਖ- ਵੱਖ ਅਰਥ- ਕਿਸ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦਾ ਮਤਲਬ ਐੱਸ. 8 ਜੈਮਰਲ ਸੁਪਰ ਐਂਡ ਕੰਟਰੋਲ ਮਤਲਬ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਾਂਸਟੀਨੇਸ਼ਨ (1950) ਆਰਟੀਕਲ 226 ਰਿੱਟ ਆਫ ਮੈਡਮਸ ਕੀ ਲਾਈਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਬੋਲੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਜਿਸ ਦੀ ਲੁਕਾਈ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ- ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਅ। ਹਰਜਾਨੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਕੀ ਲਾਭਕਾਰੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਸਾਧਨ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜਣਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮੰਤਰੀ ਕਾਰਜ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਫੀਸਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਲੋੜੀਂਦੇ ਫਾਰਮ ਨੂੰ ਭਰਨ ਅਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਕੋਈ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਡਿਊਟੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ ਜਾਂਦੀ। . ਐਕਟ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜ ਦੀ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਫੀਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਰੁਟੀਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਐਕਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਸਾਧਨ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ, ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਅੰਤਮ ਦਖਲ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਗ੍ਰਾਂਟੀ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਦ ਜਾਂ ਰੱਦ ਜਾਂ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਨਮਾਨੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਮੁੜ ਨਿਲਾਮੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੀ ਬੋਲੀ ਪਿਛਲੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਮੰਨਿਆ, "ਲਾਇਸੈਂਸ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸੰਭਾਵੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਕੁਦਰਤੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, "ਲਾਇਸੈਂਸ" ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਗਲਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਅਧਿਕਾਰ, ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ, ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡੋ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ

ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਹੋਰ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕਿੱਤੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ। ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਇਹ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਜੋ, "ਲਾਇਸੈਂਸ" ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਆਗਿਆਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਸੈਕੰਡਰੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਂ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜੋ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਨੁਮਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਸੇਮ ਵਿੱਚ, ਲੀਮ' ਇੱਕ ਫਰੈਂਚਾਇਜ਼ੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ, ਜਾਂ ਗ੍ਰਾਮ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਭਾਵ, ਇਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸਾਧਨ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਲਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਾ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਸ਼ਬਦ "ਲਾਇਸੈਂਸ" ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਸਮਝਣਾ ਹੈ, ਸੰਦਰਭ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਤੀਸਰੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, 'ਲਾਇਸੈਂਸ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਈ ਵਾਰ ਲਾਇਸੈਂਸ- ਫੀਸ ਦੇ ਅਰਥ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਕੀਮਤ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਥਾਰਟੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਸਲ ਗ੍ਰਾਂਟੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਮੁੜ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ। ਵਾਪਸ ਲਏ ਗਏ ਲਾਇਸੈਂਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਮੁੜ- ਵੇਚਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਵਾਪਸੀ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਥਾਰਟੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ 'ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ' ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਹਨ। 'ਵਾਪਸੀ' ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਗ੍ਰਾਂਟੀ ਨੇ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਸ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਆਚਰਣ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਢਵਾਉਣਾ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਵਿਆਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਿਆਗ, ਤਿਆਗ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ, ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਕਟ ਹੈ, ਪਰ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਜਾਂ ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਬਿਨਾਂ। ਮੁੜ- ਨਿਲਾਮੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਦੋਂ ਨਹੀਂ ਜਦੋਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ 'ਵਾਪਸ ਲੈਣ' ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ' ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। "ਵਾਪਸੀ" ਕਈ ਸੰਕਟਮਈ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਾਬ ਨਹੀਂ ਵੇਚੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਜਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਪਾਬੰਦੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਕਿਸੇ ਅਣਉਚਿਤ ਵਿਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ, ਉਸਨੂੰ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਧਾਰਾ 41 ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ 'ਵਿਚਾਰ' ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਧਾਰਾ 36 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 'ਵਾਪਸ ਲੈਣ' ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ, ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਚਿਤਤਾ ਨੂੰ ਤੋਲਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਆਧਾਰ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਵਾਪਸੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ 'ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ', ਯਾਨੀ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1914 ਦੀ ਧਾਰਾ 8, ਆਬਕਾਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। 'ਸੁਪਰਟੈਂਡੈਂਸ' ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੀ ਕਸਰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਜਾਂ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਨਿਗਰਾਨੀ ਜਾਂ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ ਉੱਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੈ। ਇਹ ਦਿਸ਼ਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਚਾਰਜ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 'ਸੁਪਰਟੈਂਡੈਂਸ', 'ਆਮ' ਅੱਖਰ ਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਖਾਸ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ। ਇਹ "ਆਮ ਸੁਪਰਟੈਂਡੈਂਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ" ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੈ ਜੋ "ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਅਧੀਨ" ਹੋਵੇਗਾ। 'ਨਿਯੰਤਰਣ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ, ਰੋਕਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਰੱਖੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯੰਤਰਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਤਹਿਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ, ਰੋਕਣਾ, ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ, ਰੁਕਾਵਟ ਜਾਂ ਰੋਕਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੀਮਾ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। 'ਨਿਯੰਤਰਣ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਦਿਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣਾ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਆਬਕਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਆਮ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੋ ਕਿ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਪੂਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਧਾਰਾ 36 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਧਾਰਾ 41 ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, 'ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ' ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਰਾਬ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੂਲ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੁਲੈਕਟਰ. ਇਹ ਸਿਰਫ ਰੇਲਵੇ ਡਾਇਨਿੰਗ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਪ੍ਰਚੁਨ ਠੇਕੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਜਾਂ ਨਵਿਆਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਣ ਤੋਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਉਸਾਰੀ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਵਿਵੇਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਾਪਦੰਡ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਨੁਦਾਨ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਉਪਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੇਧਿਤ ਹੈ। ਆਬਕਾਰੀ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ, ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨਾ, ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ, ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਜਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਲਾਮੀ ਕਰਨਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਰਾਜ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਸਕੇ। ਐਕਟ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਨਮਾਨੀ, ਅਨਿਯਮਿਤ, ਬੇਰੋਕ, ਪੂਰਨ ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ, ਕਿਉਂਕਿ, ਇਹ ਧਾਰਾ 19, ਧਾਰਾ (6) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਅਸਥਿਰਤਾ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਈਸੈਂਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਰਮਿਟ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ- ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੀਮਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਲਾਈਸੈਂਸਾਂ ਲਈ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਬੇਅਰ ਲਾਈਸੈਂਸ' ਜਾਂ 'ਸਿਰਫ ਲਾਈਸੈਂਸ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਲਾਈਸੈਂਸ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿੱਜੀ, ਰੱਦ ਕਰਨ ਯੋਗ, ਅਤੇ ਅਸਾਈਨ ਕਰਨਯੋਗ ਹੈ। ਇੱਕ ਲਾਈਸੈਂਸ ਲਾਭ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ, ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਲਾਈਸੈਂਸਧਾਰਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਇੱਕ ਲਾਈਸੈਂਸ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਲਾਈਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਅਨੰਦ ਲਈ ਪੈਸੇ ਖਰਚਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਕੇਵਲ ਇਸ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਲਾਈਸੈਂਸ ਸਟਾਈਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਬਕਾਰੀ ਲਾਈਸੈਂਸ 'ਬੇਅਰ ਲਾਈਸੈਂਸ' ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਵਿਆਜ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। 'ਬੇਅਰ ਲਾਈਸੈਂਸ' ਜੋ ਰੱਦ ਕਰਨ ਯੋਗ ਬ੍ਰੇਵੀ ਮੈਨੂ ਹੈ, ਲਾਈਸੈਂਸਕਰਤਾ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਲਾਈਸੈਂਸ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਗ੍ਰਾਂਟ ਜੋ ਰੱਦ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਾਈਸੈਂਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਈਸੈਂਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਵੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੇਸ਼ਿਆਂ, ਵਪਾਰਾਂ ਜਾਂ ਕਿੱਤਿਆਂ ਦਾ ਨਿਯਮ, ਜਾਂ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਲਾਈਸੈਂਸ ਰਾਜ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਭਲਾਈ ਆਦਿ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਬਕਾਰੀ ਲਾਈਸੈਂਸ ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਢੁਕਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਆਮ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਲਾਈਸੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਗ੍ਰਾਂਟਰ ਦੇ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਕ ਲਾਈਸੈਂਸ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਲਾਈਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ, ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਗਿਣਦਾ ਹੈ, ਲਾਈਸੈਂਸ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਸੱਚ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਲਾਈਸੈਂਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਕਿਸੇ ਅਣਦੱਸੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਲਾਈਸੈਂਸ ਦੇ ਜਵਾਬੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੀਆਂ ਹਨ ਵਿਧਾਨਕ ਰੋਕਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਲਾਈਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਥਾਰਟੀ ਅਜਿਹਾ ਵਿਧਾਨਿਕ ਆਧਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਨਮਾਨੇ ਜਾਂ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਰਨ ਲਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 'ਕਾਰਨ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹਾਨੇ ਜਾਂ ਬਹਾਨੇ ਵਜੋਂ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਲਾਈਸੈਂਸ ਦੀ ਮੁੜ ਨਿਲਾਮੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ, ਉਚਿਤ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਲਾਈਸੈਂਸ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਾ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਬੋਲੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ, ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਸਫਲ ਬੋਲੀਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਲਈ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵਿੱਚ ਫੀਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੋਲੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਣ ਲਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਣ- ਬੁੱਝ ਕੇ, ਨਹੀਂ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਲਾਈਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ,

ਵਿਧਾਨਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਿਸੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਅਜਿਹਾ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਵਿਚ ਹੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੋਧੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਇਕੁਇਟੀ ਦਾ ਭੰਡਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੋਵਾਂ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਮੇਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਕੁਇਟੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਬਾਹਰਲੇ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਸਧਾਰਨ ਉਪਾਅ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਮਹਿਜ਼ ਮੰਤਰੀ ਪੱਧਰ ਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਿੱਥੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਵੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਹੁਕਮ ਝੂਠ ਬੋਲੇਗਾ। ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 376 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ 24 ਅਪ੍ਰੈਲ 1962 ਨੂੰ 1962।

ਐਚ.ਐਸ. ਦੁਆਬੀਆ, ਵਧੀਕ ਐਡਵੋਕੇਟ- ਜਨਰਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਐਚ.ਐਲ ਸਿੱਬਲ ਅਤੇ ਨਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ- ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਤਰਜੀਹੀ ਤਿੰਨ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲਾਂ ਨੰ. 125, 126 ਅਤੇ 127 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਤਰਜੀਹੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਤੱਥ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। 8 ਫਰਵਰੀ 1962 ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਆਬਕਾਰੀ ਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਕੀਤੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਸਨ। 20 ਫਰਵਰੀ, 1962 ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬੋਲੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਫਲ ਬੋਲੀਕਾਰਾਂ ਨੇ 15 ਮਾਰਚ, 1962 ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ- ਫੀਸ ਦਾ ਛੇਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ। 30 ਮਾਰਚ, 1962 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬੋਲੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਨਿਲਾਮੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਵੇਂ ਬੋਲੀਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵੇਚੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫਸਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ 28 ਮਾਰਚ, 1962 ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਆਬਕਾਰੀ ਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ, ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਉਪ ਆਬਕਾਰੀ ਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਨੂੰ ਫਰੀਦਕੋਟ, ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਅਤੇ ਬਠਿੰਡਾ ਲਈ ਦੇਸੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਥੋਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚੂਨ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਨਿਲਾਮੀ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਜਾਂ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ ਦੀ ਮੰਗ ਵੀ ਕੀਤੀ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ

ਬਾਕੀ ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦੇਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਬੋਲੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੁੱਲ ਫੀਸ ਦਾ ਛੇਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸਾਲ 1962-63 ਲਈ ਦੇਸੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਿਕਰੇਤਾ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਉਪ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਲਾਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੋਲੀਆਂ ਮੌਜੂਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਪ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸਲਾਨਾ ਫੀਸ ਦਾ ਛੇਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਜਮਾਂ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸਲਾਨਾ ਆਬਕਾਰੀ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 30 ਮਾਰਚ, 1962 ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਠੇਕਿਆਂ ਦੀ ਮੁੜ ਨਿਲਾਮੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।" ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟਿਆਲਾ ਨੂੰ ਠੇਕਿਆਂ ਦੀ ਮੁੜ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਠੇਕਿਆਂ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ, ਉਚਿਤ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਦੀ ਮੁੜ ਨਿਲਾਮੀ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸਾਲ 1962-63 ਲਈ ਠੇਕਿਆਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਬੋਲੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਲਾਇਸੈਂਸ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1962 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣੇ ਸਨ। ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ (ਲਾਇਸੈਂਸ) ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ"।

ਇੱਥੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਨਿਲਾਮੀ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਬੋਲੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ- ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਛੇਵਾਂ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ, ਮੁੜ ਨਿਲਾਮੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ।

ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਐਕਟ ਦੇ ਮੁੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਹਵਾਲਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1914, ਨਸ਼ੀਲੀ ਸ਼ਰਾਬ ਅਤੇ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਆਯਾਤ, ਨਿਰਯਾਤ, ਆਵਾਜਾਈ, ਨਿਰਮਾਣ, ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੋਧਣ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚੂਨ ਅਤੇ ਥੋਕ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਸੀਮਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 8, ਜਿਸ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਦਾ ਹੈ-

(a) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ) ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਆਬਕਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਜਨਰਲ ਸੁਪਰਿਨਟੈਂਡੈਂਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਬੀ) ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਆਮ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਪਣੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰੇਗਾ।

(c) ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਆਪਣੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰੇਗਾ।"

ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਆਬਕਾਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, 19 ਮਾਰਚ, 1956 ਨੂੰ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 990- ਈਐੱਡਟੀ/ 56/724, ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਆਬਕਾਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਅਸਲ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਅਪੀਲਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ. 15- ਏ, ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੋਧ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ III ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਤੋਂ 19 ਆਯਾਤ, ਨਿਰਯਾਤ ਅਤੇ ਆਵਾਜਾਈ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਧਿਆਇ IV ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ, ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਰਾਬ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਵੇਚੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਚੈਪਟਰ V ਆਬਕਾਰੀ ਲੇਖਾਂ 'ਤੇ ਚਾਰਜਯੋਗ ਡਿਊਟੀਆਂ ਅਤੇ ਫੀਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 35, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ- ਨਾਲ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਆਪਣੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 36, ਜਿਸਦਾ ਇਸ ਕੇਸ 'ਤੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ, ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

"36. ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਲਾਇਸੈਂਸ, ਪਰਮਿਟ, ਜਾਂ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਰੱਦ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ-

(a) ਜੇਕਰ ਇਹ) ਬਿਨਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਇਸ ਦੇ ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਜਾਂ ਸਬਲੇਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਕਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ, ਜਾਂ।

(ਬੀ) ਜੇਕਰ ਇਸ ਦੇ ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਕੋਈ ਡਿਊਟੀ ਜਾਂ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਾਂ।

(ਸੀ) ਅਜਿਹੇ ਲਾਇਸੈਂਸ, ਪਰਮਿਟ ਜਾਂ ਪਾਸ ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਨੌਕਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਇਜਾਜ਼ਤ।

(ਡੀ) ਜੇਕਰ ਇਸ ਦਾ ਧਾਰਕ ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਮਾਲੀਏ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਣਗਹਿਲੀਯੋਗ ਅਤੇ ਗੈਰ- ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਅਪਰਾਧ ਜਾਂ ਖਤਰਨਾਕ ਡਰੱਗਜ਼ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। , 1930, ਜਾਂ ਵਪਾਰਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਐਕਟ, 1889 ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜਾਂ ਇਸ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 482 ਤੋਂ 489 (ਦੋਵੇਂ ਸਮੇਤ) ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਜਾਂ।

(ਈ) ਜੇਕਰ ਇਸਦੇ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰੀ ਕਸਟਮ ਐਕਟ, 1878 ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਦੀ ਧਾਰਾ (8) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ।

(ਐਫ) ਜਿੱਥੇ ਲਾਇਸੈਂਸ, ਪਰਮਿਟ ਜਾਂ ਪਾਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਗ੍ਰਾਂਟੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਅਜਿਹੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਗ 'ਤੇ ਗ੍ਰਾਂਟੀ, ਜਾਂ।

(g) ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਂ ਪਰਮਿਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਰੱਦ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।"

ਸੈਕਸ਼ਨ 40 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 36, ਧਾਰਾ (ਏ), ਧਾਰਾ (ਬੀ), ਧਾਰਾ (ਸੀ), ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ (ਈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਕ ਇਸਦੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੀਸ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 41 ਅਧੀਨ ਚੱਲਦਾ ਹੈ-

"41. (1) ਜਦੋਂ ਵੀ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ, ਪਰਮਿਟ ਜਾਂ ਪਾਸ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਇਹ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਲਾਇਸੈਂਸ, ਪ੍ਰਤੀ- ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ ਜਾਂ ਪਾਸ ਧਾਰਾ 36 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਇਸਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਫੀਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਰਕਮ ਭੇਜਣ 'ਤੇ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਓ-

(ਏ) ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ 'ਤੇ, ਜਾਂ

(ਬੀ) ਬਿਨਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਤੁਰੰਤ।

(2) ਜੇਕਰ ਉਪ- ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਲਾਇਸੈਂਸ, ਪਰਮਿਟ ਜਾਂ ਪਾਸ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਰਕਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਰਕਮ (ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ) ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(3) ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਲਾਇਸੈਂਸ, ਪਰਮਿਟ ਜਾਂ ਪਾਸ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ਗੀ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਫੀਸ ਜਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਉਸ ਨੂੰ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ (ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ) ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।"

ਸੈਕਸ਼ਨ 57 ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਫਿਲਹਾਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਨੇਕ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਜਾਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇਗਾ। ਆਬਕਾਰੀ ਮਾਲੀਏ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਲਾਗੂ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 58 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ! ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ. ਸੈਕਸ਼ਨ 59 ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਰਾਬ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 938- ਐਕਸਪੀ(ਆਰ), ਮਿਤੀ 2 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 1956. ਨਿਯਮ 36, ਜੋ ਕਿ 24 ਉਪ- ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਉਪ- ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਪ ਨਿਯਮ (2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਦਾ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਨਿਲਾਮੀ ਕਰੇਗਾ। ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਬੋਲੀ ਬੁਲਾਉਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਸਾਲਾਨਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਲਈ ਬੋਲੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਿੱਥੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਬੋਲੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਬੋਲੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਪ- ਨਿਯਮ (18) ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀਆਂ

ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬੋਲੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਹਨ।" ਉਪ- ਨਿਯਮ (19) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ

"(19) ਜੇਕਰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਟੈਂਡਰ ਦੁਆਰਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਵੇਚ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਕਰੀ ਟੈਂਡਰ ਦੁਆਰਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਨਿਲਾਮੀ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਬਿਆਨ ਭੇਜਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੋਈ ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਇਹ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ (ਉਪ- ਨਿਯਮ (22) ਦੁਆਰਾ)। ਉਪ ਨਿਯਮ (23) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਦੁਕਾਨ ਵੇਚੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਾਲਾਨਾ ਫੀਸ ਦਾ ਛੇਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਫੀਸ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਜਾਂ ਉਪ- ਨਿਯਮ (24) ਜਦੋਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਇਸਨੂੰ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਵੇਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁੜ- ਵੇਚਣ ਦੀ ਘਾਟ ਅਤੇ ਖਰਚੇ ਡਿਫਾਲਟ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਨਿਯਮ 36, ਉਪ- ਨਿਯਮਾਂ (23) ਅਤੇ (24) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਕਰੀ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ, ਤਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੋਧ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਜਿਸ ਪਲ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰੀ ਲਾਇਸੈਂਸ- ਪੈਸੇ ਦੀ ਕਿਸ਼ਤ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਬਣ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਾ ਤਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਐਕਟ ਨੇ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਅਤੇ 41 ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜੱਜ ਨੇ ਫਿਰ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਇਹ ਆਮ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਨਾ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 36 ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਫਿਰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਵਧੀਕ ਐਡਵੋਕੇਟ- ਜਨਰਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਜ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਂ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀ ਅਗਲੀ ਖੋਜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਨਿਲਾਮੀ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਬੇਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੁੜ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਤਰੀਕ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ. ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਰਾਜ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁੜ ਵਿਕਰੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਗਲੀ ਦਲੀਲ ਜੋ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਗਾਉਣਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬੋਲੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਹ ਝਗੜਾ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਲਿਸ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕੋਈ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਰਾਜ ਨੂੰ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਵੇਚਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੇਚੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੋਲੀਆਂ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਾਲਾਨਾ ਫੀਸ ਦਾ ਛੇਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਕਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕੋਈ ਸੋਧ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਵਰਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 30 ਮਾਰਚ 1962 ਨੂੰ ਉਕਤ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਨਿਲਾਮੀ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਬੋਲੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇੱਕ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਬੋਲੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ, ਜਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਦੀ ਰਸੀਦ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਰਸਮੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਸ਼ਬਦ 'ਲਾਇਸੈਂਸ' ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸੰਭਾਵਿਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਕੁਦਰਤੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, 'ਲਾਇਸੈਂਸ' ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਹੋਰ ਗਲਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਅਥਾਰਟੀ, ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ, ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡੋ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਰੋਕਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਹੋਰ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕਿੱਤੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਇਹ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਜੋ, 'ਲਾਇਸੈਂਸ' ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੈਕੰਡਰੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਨੁਮਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ, 'ਲਾਇਸੈਂਸ' ਇੱਕ ਫਰੈਂਚਾਈਜ਼ੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ, ਜਾਂ ਅਨੁਦਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਲਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਾ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼

ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸੰਦਰਭ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤੀਸਰੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, 'ਲਾਇਸੈਂਸ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਈ ਵਾਰ ਲਾਇਸੈਂਸ- ਫੀਸ ਦੇ ਅਰਥ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਕੀਮਤ ਹੈ।

ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਵਧੀਕ ਐਡਵੋਕੇਟ- ਜਨਰਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਸਿਰਫ ਫਾਰਮ ਜਾਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੂੰ ਦਰਸਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਾਇਨ ਕਵਾ, ਗੈਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਕੋਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨਕ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬੋਲੀ ਨੂੰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਇੱਕ - ਬੋਲੀ ਦੀ ਛੇਵੀਂ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ L-2 ਅਤੇ L-14 (ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇਣ ਦਾ ਮੰਤਰੀ ਐਕਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਉਸ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਛੱਡ ਕੇ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 35 ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉਸ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨਾ ਨਸ਼ੀਲੀ ਸ਼ਰਾਬ ਵੇਚਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖੋਹਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 41 ਧਾਰਾ 36 ਅਤੇ 37 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਉਲਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਫਰੈਂਚਾਈਜ਼ੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਵੀ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਇੱਕੋ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਦੋ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 36(a), (ਬੀ), (ਸੀ), (ਡੀ) ਅਤੇ (ਈ); 'ਲਾਇਸੈਂਸ ਧਾਰਕ' ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 41(2) "ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ" ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਜਿਸ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 44, ਉਪ- ਧਾਰਾ (2) ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਇੱਕ ਨਸ਼ਾ ਵੇਚਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਸਮਰਪਣ ਕਰੇਗਾ, ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਬਾਰੇ। ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

"ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਧਾਰਕ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਦਾ ਟੈਂਡਰ ਜਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਈ ਬੋਲੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਗਈ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਸਮਰਪਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਧਾਰਕ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਬਾਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ

ਗਈ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 'ਲਾਇਸੈਂਸ ਧਾਰਕ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿਚ ਸਾਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਸ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਧਾਰਕ ਦਾ ਅਰਥ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਧਨ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਵਿਚਾਰ- ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਧਾਰਾ 44 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਲਝ ਕੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਸਾਰੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਅਤੇ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਿੱਥੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਚ ਅਥਾਰਟੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਜੇ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਰਾਬ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਨਿਯਮ 1 ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੀਆਂ ਕਈ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ 21 ਫਾਰਮ ਹਨ, L- I ਤੋਂ L-21। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ 'ਸਿਰਫ਼ ਜਨਤਾ ਲਈ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਥੋਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਿਕਰੇਤਾ' ਲਈ ਫਾਰਮ L-2 ਅਤੇ L-14 'ਦੇਸੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਿਕਰੇਤਾ, ਪਰਿਸਿਸ 'ਤੇ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਖਪਤ ਲਈ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦਾ ਢੰਗ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਹੈ। ਕੁਝ ਹੋਰ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। L-2 ਅਤੇ L-14 ਫਾਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਵਿਆਉਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਨਿਯਮ 36 ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 36 ਦਾ ਉਪ- ਨਿਯਮ (22) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁਲੈਕਟਰ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਫਾਰਮ M-14 ਅਤੇ M-14A ਵਿੱਚ ਭੇਜੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਵੇਚੀ ਗਈ ਹਰੇਕ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਸਥਾਨ, ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਸੰਭਾਵਿਤ ਵਿਕਰੀ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੁਕਾਨ ਵੇਚੀ ਗਈ ਹੈ, ਆਦਿ ਫਿਰ ਇਹ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

"ਜੇਕਰ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੋਈ ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਇਹ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਭੇਜੇਗਾ।

ਪੰਜਾਬ ਜ਼ਿਲੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਡਿਸਟਿਲਰੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੂੰ, ਆਦਿ ਨਿਯਮ 22, ਜਦੋਂ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਾ ਸਾਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਪ- ਨਿਯਮ (23), ਅੱਲਾ, ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸਦੀ ਬੋਲੀ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸਾਲਾਨਾ ਫੀਸ ਦਾ ਛੇਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇ ਉਹ ਲਾਇਸੈਂਸ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, , ਕੁਲੈਕਟਰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਆਦਿ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਵੇਚ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਵੇਚਣ ਲਈ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ" ਸ਼ਰਾਬ ਵੇਚਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਪ- ਨਿਯਮ (24) ਫਿਰ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ

ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਵੇਚ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵੀ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਵੇਚਣਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਫਰੈਂਚਾਇਜ਼ੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿਓ। ਸ੍ਰੀ ਦੁਆਬੀਆ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਹਨ। "ਲਾਇਸੈਂਸ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਐਕਟ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਆਰਡਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਧਨ, ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫਾਰਮ L-2 ਅਤੇ 1-14 ਵਿੱਚ, ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂਚ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਬੋਲੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਜਵੀਜ਼ ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਸਥਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ "ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰੀ" ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਧਨ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਵੱਲ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਸਾਧਨ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜਣਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮੰਤਰੀ ਕਾਰਜ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ, ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਗਤਾ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਫੀਸਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੋਈ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਡਿਊਟੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ ਜਾਂਦੀ। ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਲਈ, ਲੋੜੀਂਦੇ ਫਾਰਮ ਨੂੰ ਭਰਨ ਅਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ। ਐਕਟ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜ ਦੀ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਫੀਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਰੁਟੀਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਐਕਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਸਾਧਨ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ, ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਅੰਤਮ ਦਖਲ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਗ੍ਰਾਂਟੀ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੁਤਬਾ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਦੁਆਬੀਆ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਲਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਨਿਲਾਮੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਧਾਰਾ 36 ਅਤੇ 41 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਧਾਰਾ 8 ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ।

ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਮਹਾਜਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਜੇ.

"ਇਹ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਨਾ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਅਧੀਨ ਨਿਗਰਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ

ਪ੍ਰਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਰਾਜ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਰਾਜ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਨਿਲਾਮੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

ਪਰ ਸਮਾਪਤੀ ਵਾਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 36 ਅਤੇ 41 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਵੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ

“ਇਸ ਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੇਚੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਜੇ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਾਰਾ 8 'ਤੇ ਉਠਾਈ ਗਈ ਬਹਿਸ ਨੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਮੁੱਖ ਤਖ਼ਤੀ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਹੁਣ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਦੁਆਬੀਆ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 8 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 41 ਦੋਵਾਂ ਤਹਿਤ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 36 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੇਵਲ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮੁੜ ਨਿਲਾਮੀ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਨੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋ ਢੰਗਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਵਰਤੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ 'ਰੱਦ ਕਰਨ, ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਆਦਿ। ਸੈਕਸ਼ਨ 41 ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਡਰਾਅ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਆਦਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਦੋ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੇ 'ਰੱਦ ਕਰਨ' ਅਤੇ 'ਵਾਪਸ ਲੈਣ' ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਰੱਦ ਕਰਨ' ਅਤੇ 'ਵਾਪਸ ਲੈਣ' ਦਾ ਸਹੀ ਅਰਥ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੋਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਕਿਹੜੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਅਰਥ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਕਾਰਜਕਾਲ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਹੈ ਜੋ ਦੋਵਾਂ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਲੱਖਣ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਖਾਸ ਉਲੰਘਣਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। ਧਾਰਾ 38 ਸਾਬਕਾ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰੀ ਤੋਂ ਫੀਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 39 ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਧੀਨ ਲੈਣ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਵੇਚਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 40 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕਿ ਧਾਰਾ 36 ਦੀ ਧਾਰਾ (a), (ਬੀ), (ਸੀ), (ਡੀ), ਜਾਂ (ਈ) ਅਧੀਨ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਧਾਰਾ 37 ਦੇ ਅਧੀਨ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਧਾਰਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੀਸ ਜਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ। ਨਿਯਮ 36, ਉਪ- ਨਿਯਮ (23), ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਵੇਚ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਜਿਸਦੀ ਬੋਲੀ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਇੱਕ- ਸਲਾਨਾ ਫੀਸ ਦਾ ਛੇਵਾਂ ਹਿੱਸਾ, ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਉਹ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਪ- ਨਿਯਮ (24) ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਜਦੋਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਇਸਨੂੰ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਵੇਚ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਮੀ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮੁੜ- ਵੇਚਣ ਜਾਂ ਮੁੜ- ਵੇਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਸਾਰੇ ਖਰਚੇ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 60 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਡਿਫਾਲਟ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਦ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਮੁੜ- ਵਿਕਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਡਿਫਾਲਟ ਦੇ ਜੋਖਮ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਧੀਨ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲੈਣ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 39 ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 41, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਲਾਇਸੈਂਸ, ਪਰਮਿਟ, ਜਾਂ ਪਾਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 36 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ, ਜੋ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਧਾਰਾ 36 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ 'ਰੱਦ' ਜਾਂ 'ਸਸਪੈਂਸ਼ਨ' ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਫਿਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਲਾਇਸੈਂਸ 'ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਤਾਂ (ਏ), ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ 'ਤੇ' ਨੋਟਿਸ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ (ਬੀ), ਤੁਰੰਤ, ਬਿਨਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਫੀਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਉਪ- ਧਾਰਾ (2) ਬਿਨਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕਢਵਾਉਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਕਮ ਭੇਜਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰੀ ਪੈਸੇ ਭੇਜਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਕਢਵਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪ- ਧਾਰਾ (3) ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਫੀਸ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਐਕਟ, ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਮੁੜ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਜਿਸਦਾ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ 'ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ' ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਥਾਰਟੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਸਲ ਗ੍ਰਾਂਟੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਮੁੜ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ। ਵਾਪਸ ਲਏ ਗਏ ਲਾਇਸੈਂਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਮੁੜ- ਵੇਚਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਢਵਾਉਣਾ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਥਾਰਟੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। 'ਰੱਦ' ਜਾਂ 'ਸਸਪੈਂਸ਼ਨ' ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਧਾਰਾ 36 ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਢਵਾਉਣਾ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਆਚਰਣ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 'ਵਾਪਸੀ' ਉਦੋਂ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਵਿਆਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਿਆਗ, ਤਿਆਗ, ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ, ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਕਟ ਹੈ, ਪਰ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਜਾਂ ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਬਿਨਾਂ। ਮੁੜ- ਨਿਲਾਮੀ 'ਰੱਦ ਕਰਨ' ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਉਦੋਂ ਨਹੀਂ ਜਦੋਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ 'ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ' ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ 'ਵਾਪਸ ਲੈਣ' ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। 'ਕਦਾਈਂ ਕਈ ਅਚਨਚੇਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਾਬ ਨਹੀਂ ਵੇਚੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਜਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ

ਖਾਸ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਪਾਬੰਦੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਣਉਚਿਤ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਅਧੀਨ, ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। , ਧਾਰਾ 41 ਫਿਰ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ 'ਵਿਚਾਰ' ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਧਾਰਾ 36 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਤਹਿਤ 'ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ, ਅਤੇ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ, ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਮਨੋਰਥ ਦੀ ਉਚਿਤਤਾ ਨੂੰ ਤੋਲਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਆਧਾਰ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇ, ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਕੁਲੈਕਟਰ ਇਹ ਕਿਤੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਢਵਾਉਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ 30 ਮਾਰਚ, 1962 ਨੂੰ ਠੇਕਿਆਂ ਦੀ ਮੁੜ ਨਿਲਾਮੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਾਰੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਆਬਕਾਰੀ ਨਿਲਾਮੀ ਸਮੇਂ ਮਨਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਗੰਜੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ, ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਇਕੱਠਾ ਕਰੋ, ਕਿ ਇਹ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ, ਪਹਿਲਾਂ, ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ 'ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੂਜਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤੀਜਾ, ਇਹ ਧਾਰਾ 36 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਠੇਕਿਆਂ ਦੀ ਮੁੜ ਨਿਲਾਮੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 41 ਦੀ ਮੋਹਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ, ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਨਿਲਾਮੀ ਕਰਨ ਦੀ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਨਾ ਤਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹਨਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਹੇਠ ਦਰਜ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ। ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਅਖੌਤੀ ਕਢਵਾਉਣ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੀ।

ਸ੍ਰੀ ਦੁਆਬੀਆ ਨੇ ਦਿਨਸ਼ਾਹ ਫਰਮਰੋਜ਼ ਬਨਾਮ ਐਮਪੀ ਰਾਜ (1) ਵਿੱਚ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ ਕਿ (ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ਹਿਰੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ 'ਤੇ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ) ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ। ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32, ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਸੀ, ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ

ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ, ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਨਾ ਹੋਣ, ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਵਿੱਤੀ ਮੁਆਵਜ਼ਾ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ, ਭਾਵੇਂ ਰਾਜ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਫਰਜ਼ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਿਊਂਸਪਲ ਰਾਜ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਬਾਰੇ ਸਲਾਹ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਹੀ ਸੂਬੇ ਦੇ ਕਸਬੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਜਨਤਾ ਨਾਰਾਜ਼ ਸੀ। ਆਬਕਾਰੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਅਤੇ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ 'ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰਾਜ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਦੀ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ'। ਹਾੜ ਵਿਖੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮਨਾਹੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਨੀਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਆਬਕਾਰੀ ਅਫ਼ਸਰ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 'ਸਰਕਾਰ ਬਾਲਾ ਘਾਟ ਵਿਖੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਨਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਨੀਤੀ ਅਪਣਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਦੀ ਦਲੀਲ, ਕਿ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਕੇਸ ਦੀ ਵਿਲੱਖਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਲਈ, ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਲਾਕੇ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ, ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਹੋਰ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ, ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਨਤਕ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਆਦਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੋ ਮਨਾਹੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣਾ ਰਾਜ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਦੀ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ। ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਉੱਥੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਾਪਸੀ 'ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੀਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ' ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਦੀ ਨੀਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਬੋਲੀਕਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁੜ- ਨਿਲਾਮੀ ਦਾ ਹੈ। ਇਤਫਾਕਨ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਵਿੱਚ 'ਵਾਪਸੀ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਠੇਕਿਆਂ ਦੀ ਮੁੜ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ। ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵੱਖ- ਵੱਖ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ।

ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ. ਮੈਂ ਹੁਣ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਵੱਲ ਮੁੜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ- ਜਨਰਲ ਨੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਪੱਖ ਰੱਖਿਆ ਸੀ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਆਬਕਾਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਦੁਆਬੀਆ ਨੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਅਧੀਨ" ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਆਬਕਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਆਮ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 8(ਏ) ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, "ਆਮ ਸੁਪਰਿਨਟੈਂਡੈਂਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ" ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੋਲ ਨਿਹਿਤ ਹੈ ਪਰ ਇਹ "ਜਨਰਲ ਸੁਪਰਿਨਟੈਂਡੈਂਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ" ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ

ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ "ਜਨਰਲ ਸੁਪਰਿਨਟੈਂਡੈਂਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ" ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਿੱਚ ਜੋ ਨਿਵਾਸ ਹੈ, ਉਹ ਸਿਰਫ "ਜਨਰਲ ਸੁਪਰਿਨਟੈਂਡੈਂਸ" ਹੈ। ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ" ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਜੇਕਰ "ਆਮ ਸੁਪਰਿਨਟੈਂਡੈਂਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ" ਸ਼ਬਦ ਐਕਟ ਦੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਪਬੰਧ ਬੇਲੋੜੇ ਹੋਣਗੇ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 15(a) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਡਿਸਟਿਲਰੀਆਂ ਅਤੇ ਬਰੂਅਰੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਜਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੁਝ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ, ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ, ਪਰਮਿਟਾਂ ਅਤੇ ਪਾਸਾਂ (ਸੈਕਸ਼ਨ 34) ਦੀ ਮਿਆਦ ਅਤੇ ਮਿਆਦ ਲਈ ਫੀਸਾਂ ਬਾਰੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਰੇਲਵੇ ਡਾਇਨਿੰਗ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਪ੍ਰਚੂਨ ਠੇਕਿਆਂ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਵੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ, ਪਰਮਿਟ ਜਾਂ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਧਾਰਾ 37 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ [ਧਾਰਾ 41, ਉਪ- ਧਾਰਾ (2)]। ਇਹ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤਕਨੀਕੀ ਨੁਕਸ, ਬੇਨਿਯਮੀ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਕੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ [ਸੈਕਸ਼ਨ 42, ਉਪ- ਧਾਰਾ (2)]। ਸੈਕਸ਼ਨ 59 ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ, ਜੋ ਕਿ ਉਦਾਹਰਣਾਤਮਕ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਧਾਰਾ 8 ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

'ਸੁਪਰਟੈਂਡੈਂਸ' ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੀ ਕਸਰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਜਾਂ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਨਿਗਰਾਨੀ ਜਾਂ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਹੈ। ਇਹ ਦਿਸ਼ਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਚਾਰਜ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੁਪਰਿਨਟੈਂਡੈਂਸ" ਆਮ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਖਾਸ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਪਰ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਗੈਰਲ ਸੁਪਰਿਨਟੈਂਡੈਂਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ" ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੈ ਜੋ "ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਅਧੀਨ" ਹੋਵੇਗਾ।

'ਨਿਯੰਤਰਣ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। "ਨਿਯੰਤਰਣ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਜਾਂਚਣ, ਰੋਕਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਰੱਖੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਥਾਰਟੀ ਨਿਯੰਤਰਣ। ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਵੀ, "ਨਿਯੰਤਰਣ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਰੋਕ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ, ਰੋਕ ਲਗਾਉਣਾ, ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ, ਅੜਿੱਕਾ ਪਾਉਣਾ ਜਾਂ ਰੋਕਣਾ। ਇਹ ਸੀਮਾ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ। 'ਨਿਯੰਤਰਣ, ਅਤੇ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿਚ ਵੀ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਾਮਲੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸਿਰਫ ਇਕੋ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਆਬਕਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਜਨਰਲ ਸੁਪਰਿਨਟੈਂਡੈਂਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਇਕ ਚੈਕ ਜਾਂ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਵਿੱਤੀ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚ ਨਿਯਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ. ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਪੂਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਧਾਰਾ 36 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਧਾਰਾ 41 ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ, ਪੰਜਾਬ ਲਿਕਰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੂਲ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੁਲੈਕਟਰ. ਇਹ ਸਿਰਫ ਰੇਲਵੇ ਡਾਇਨਿੰਗ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਜਾਂ ਨਵਿਆਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਣ ਤੋਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਉਸਾਰੀ ਇਸ 'ਤੇ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਨਮਾਨੀ, ਅਨਿਯਮਿਤ, ਬੇਰੋਕ, ਪੂਰਨ ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ, ਕਿਉਂਕਿ, ਇਹ ਧਾਰਾ 19, ਧਾਰਾ (6) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਅਸਥਿਰਤਾ ਹੋਵੇਗੀ।), ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ. ਇੱਕ ਵਿਵੇਕ, ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਨਿਰਵਿਘਨ, ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਗੁਰੂ- ਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਮੈਸੂਰ ਰਾਜ (2) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੈਸੂਰ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕੇਸ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸਮਾਨ ਹਨ। ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਅਸਾਮ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਕੇਸ਼ਬ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ (3) ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਕਿਹਾ-

“ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ ਬਰਾਬਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਬੇੜੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਨਿਯਮ ਰਾਜ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਬੰਨ੍ਹਦੇ ਹਨ।

ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਹੈ ਮੈਸੂਰ ਦੇ ਕੁਝ ਖਾਸ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਵਿਵੇਕ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਆਬਕਾਰੀ ਠੇਕੇ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ 27 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1953 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਬੋਲੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 1,80,000 ਰੁਪਏ ਸੀ। ਚੌਥੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਜੋ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਸੀ, ਨੇ ਬੋਲੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਸੀ। ਪਰ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਸਿੱਧੇ ਆਬਕਾਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਗਿਆ ਅਤੇ 1,85,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਵਿਚ ਆਬਕਾਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਨਿਲਾਮੀ- ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ-

"ਜੋ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਾਕਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ

ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਖਾਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਥੰਮੱਪਾ ਨੂੰ ਠੇਕਾ ਦੇਣਾ ਗਲਤ ਸੀ।" (ਪੰਨਾ 595)।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਚਿੰਤਤ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਨਿਪਟਾਉਣ ਲਈ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਭੈੜਾ ਤਰੀਕਾ ਹੋਰ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਗੈਰ- ਵਾਜਬ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਘੋਰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗਾ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬੋਸ, ਜੇ----

"ਪਰ ਡੂੰਘੇ ਵਿਚਾਰ ਵੀ ਦਾਅ 'ਤੇ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ, ਪੱਖਪਾਤ ਅਤੇ ਭਾਈ- ਭਤੀਜਾਵਾਦ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦਾ ਖਾਤਮਾ; ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਥੇ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਲਈ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰਹਿ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੂਝ- ਬੂਝ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਨੀਤੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਇਹ ਡੂੰਘੇ ਵਿਚਾਰ ਵਰਤਮਾਨ ਵਰਗੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਹ ਰਿੱਟ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸਦੀ ਉਸਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਵਾਲੀ ਸੀ, ਉਸ ਦੇਰ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਦੇਣਾ ਬੇਅਸਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਮੈਜ਼ੂਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਚੌਥੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਦਵਾਰਕਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ- ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (4) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਵੱਲ ਵੀ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ, ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਮਨਮਾਨੇ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਗੁਣ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਵਾਜਬਤਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 19(1) (ਜੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 19 ਦੀ ਧਾਰਾ (6) ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਹੀ ਸੰਤੁਲਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਜਬਤਾ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਹਰੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਸ਼ਨ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ (5) ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਅਧੀਨ ਕੇਸ ਸੀ ਸਿਨੇਮਾ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਉਪ- ਮੰਡਲ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਝੱਜਰ, ਅਤੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਪ- ਮੰਡਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਸਥਾਈ ਸਿਨੇਮਾਘਰਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ, ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ, ਅਰਥਾਤ, ਉਪ- ਮੰਡਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬੈਂਚ ਨੇ ਠਾਕਰ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (6) ਵਿੱਚ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ

ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਵਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਹੈ। ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਇਕੱਲੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਬੈਂਚ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਿਨੇਮਾ ਐਕਟ, ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ 'ਕੰਟਰੋਲ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਦਿਸ਼ਾ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੰਜਮ ਜਾਂ ਜਾਂਚ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ।

ਭਾਰਤ ਭੂਸ਼ਣ ਬਨਾਮ ਸਿਨੇਮਾ ਅਤੇ ਸਿਟੀ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ (7) ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਨੇਮਾਟੋਗ੍ਰਾਫ ਐਕਟ, ਸੈਕਸ਼ਨ 5(3) ਵਿੱਚ 'ਨਿਯੰਤਰਣ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਹਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਅਸਫਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਵੀ ਆਪਣੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਕੇਸ, ਇਸਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਸਾਡੇ ਕੇਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਮਨਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਜੋ ਨਾ ਤਾਂ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸਹੀ ਅਰਥ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੰਦਰਭ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਓ। ਮੈਂ ਠਾਕਰ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (6) ਵਿੱਚ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਕਿ ਨਿਯੰਤਰਣ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਇਸਦੇ ਅਰਥ ਵਧਾਏ ਜਾਣ। ਲਾਇਸੈਂਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧ ਕਰੇਗੀ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਨਕਾਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਆਮ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ, ਅਜਿਹੀ ਕਵਾਇਦ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਹੀ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 8. ਭਾਵੇਂ ਜਿੰਨਾ ਵੀ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਉਧਾਰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ, ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਵਿਵੇਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਾਪਦੰਡ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ, ਰੱਦ ਕਰਨ, ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਸਹੂਲਤ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੇਧਿਤ ਹੈ। , ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ, ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਜਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਆਡੀਸ਼ਨ ਦੇਣਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਰਾਜ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਸਕੇ।

ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਗਲਾ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਪਰਮਿਟ, ਸ੍ਰੀ ਦੁਆਬੀਆ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਰਕਾਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ- ਬਿਨਾਂ ਤੁਕਬੰਦੀ ਦੇ। ਜਾਂ ਕਾਰਨ. ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੀਮਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਬਾਰੇ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਬੇਅਰ ਲਾਇਸੈਂਸ' ਜਾਂ 'ਸਿਰਫ਼' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿੱਜੀ, ਰੱਦ ਕਰਨ ਯੋਗ ਅਤੇ ਅਸਾਈਨ ਕਰਨਯੋਗ ਹੈ। ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਾਭ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਅਨੰਦ ਲਈ, ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ

ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਅਨੰਦ ਲਈ ਪੈਸਾ ਖਰਚਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ ਕਿ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਕੇਵਲ ਇਸ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਸਟਾਈਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਬਕਾਰੀ ਲਾਇਸੈਂਸ "ਬੇਅਰ ਲਾਇਸੈਂਸ" ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਵਿਆਜ ਨਾਲ ਜੋੜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। 'ਬੇਅਰ ਲਾਇਸੈਂਸ' ਜੋ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸਕਰਤਾ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿਚਕਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅੰਤਰ ਹੈ।, ਜਾਂ ਇੱਕ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਰੱਦ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਵੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੇਸ਼ਿਆਂ, ਵਪਾਰਾਂ ਜਾਂ ਕਿੱਤਿਆਂ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੈ, ਜਾਂ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰਾਜ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਭਲਾਈ ਆਦਿ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਬਕਾਰੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਵੱਖਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਮ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਗ੍ਰਾਂਟਰ ਦੇ ਅਖ਼ਤਿਆਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ, ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਰਾਜ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਸੱਚ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਪੈਸੀਫਿਕ ਰੇਲਵੇ ਬਨਾਮ ਆਰ. (8) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ।-----

"ਕੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਤੇ ਕਿਹੜੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਇੱਕ ਰੱਦ ਕਰਨ ਯੋਗ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡ ਸ਼ਿਪ ਸੋਚਦੇ ਹਨ, ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਮਿਲੇਨੀਅਮ ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ, ਲਿਡ ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਗ੍ਰੀਨ. v. ਵਿੰਟਰ ਗਾਰਡਨ ਥੀਏਟਰ (ਲੰਡਨ), ਲਿਮਟਿਡ (9), ਨੇ ਕਿਹਾ: -

"ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ, ਜੇ ਨਕਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਵਿੱਚ, ਇਸਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ, ਰੱਦ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ, ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ"।

ਕੀ ਇਹ ਨਿਯਮ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲਾਇਸੈਂਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। " ਅਦਾਲਤਾਂ ਕਿਸੇ ਅਣਦੱਸੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਕਾਊਂਟਰ- ਮੈਂਡਿੰਗ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਰੋਕਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੈਰਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਥਾਰਟੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਧਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਆਪਹੁਦਰੇ ਜਾਂ ਬੇਤੁਕੇ ਢੰਗ ਨਾਲ। ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਰਨ ਲਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ 'ਕਾਰਨ' ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਬਹਾਨੇ ਜਾਂ ਬਹਾਨੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ।

ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇੱਕ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਉਪਾਅ ਹੈ।

ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਾ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। , ਬੋਲੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਫਲ ਬੋਲੀਕਾਰਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵਿੱਚ ਫੀਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੋਲੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਣ ਲਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਣ- ਬੁੱਝ ਕੇ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਵਿਧਾਨਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਜ਼ੁੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਵਿਚ ਹੀ ਕਿਸੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਜਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੋਧੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਾਅ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ, ਲੋੜੀਂਦੀਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਮਿਕਸ ਘਿਓ ਮਾਈ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ (10) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਦਿੱਲੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਥੋਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਲਈ 1-2 ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਲਈ ਸਿਰਫ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਸੀ। ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ L-2 ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਆਦੇਸ਼ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਲ-2 ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਸਾਲ 1954-55 ਦੀਆਂ ਸਨ ਜੋ ਬੀਤ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਚੀਫ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਯੋਗ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਮੰਗਵਾ ਕੇ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਢੁਕਵੀਂ ਧਿਰ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਕੇ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਮੁੜ ਨਿਲਾਮੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ, ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਸੱਟ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਹ ਹੁਣ ਮੁਰੰਮਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਲਾਮੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਠੀਕ ਹੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਗਲਤ ਰੀਐਕਸ਼ਨ ਨੇ ਗਲਤ ਧਿਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਮਿਲੇਨੀਅਮ ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਵਿੰਟਰ ਗਾਰਡਨ ਥੀਏਟਰ (ਲੰਡਨ), ਲਿਡ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਲਾਰਡ ਗ੍ਰੀਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਇੱਕ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। (9)। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ, ਵਿੰਟਰ ਗਾਰਡਨ ਥੀਏਟਰ (ਲੰਡਨ) ਲਿਮਟਿਡ, ਨੇ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਥੀਏਟਰ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮਿਲੇਨੀਅਮ ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ, ਸਟੇਜ ਨਾਟਕਾਂ, ਸੰਗੀਤ ਸਮਾਰੋਹਾਂ ਜਾਂ ਬੈਲੇ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਿਆਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਠੇਕੇ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ।

ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਗੈਰ- ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਕੀ ਇਕੁਇਟੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਲਾਰਡ ਗ੍ਰੀਨ ਨੇ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ

"ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ, ਜੋ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਸਹੀ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਵਿਕਲਪ ਹੈ, ਤਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਇਕੁਇਟੀ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ: ਇਕੁਇਟੀ ਕਿਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਇਕੁਇਟੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਧਮਕੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗਾ। ਉਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਬਰਾਬਰੀ ਹੈ: "ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਸ਼ਕਤੀਹੀਣ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਦੇ?" ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ। ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਕੁਇਟੀ ਕਹੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਪਰ ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਕੁਇਟੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਘਟੀਆ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕੋ ਮੈਂ ਵੇਖ ਸੱਕਦੇ ਹਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਿਉਂ, ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ, ਇਕੁਇਟੀ ਨੂੰ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਰੱਦ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਇਹ ਰੱਦ ਕਰਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ।"

ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਲੰਘਣਾ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਮੁੜ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇਕਪਾਸੜ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਕਰ ਰਹੇ ਲਾਰਡ ਗ੍ਰੀਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਾਰਡ ਉਥਵਾਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹਾਊਸ ਆਫ਼ ਲਾਰਡਜ਼ (ਵਿੰਟਰ ਗਾਰਡਨ ਥੀਏਟਰ (ਲੰਡਨ) ਲਿਡ. ਬਨਾਮ ਮਿਲੇਨੀਅਮ ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ (11) ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, "ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਸਟਰ ਆਫ਼ ਦ ਰੋਲਸ (ਲਾਰਡ ਗ੍ਰੀਨ) ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਵਾਬ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਾ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਕੁਇਟੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਅਭਿਆਸ ਉਹ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ। ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰੀ ਜਿਸਨੇ ਸੌਦੇ ਦੇ ਗਲਤ ਖੰਡਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਓਨਾ ਹੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਲਾਇਸੈਂਸਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਦਾ ਉਪਾਅ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਪਲਬਧ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਬਕਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਇਕੁਇਟੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਹੈ।

ਲਾਰਡ ਉਥਵੱਟ ਦੀ ਰਾਏ ਤੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਆਖਰੀ ਵਾਕ, ਸੰਜੀਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਘੱਟ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਜੇ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਲਿਖਿਆ ਜਾਵੇ।

“ਇਕਵਿਟੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਬਕਾਰੀ ਦੀ ਮੁੜ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਪਾਸਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਹਨ।” ਅਦਾਲਤ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਇਕੁਇਟੀ ਦਾ ਭੰਡਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਸਿਸਟਮ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਦੋਵਾਂ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਸੰਯੋਜਨ।

ਇਕੁਇਟੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਰ ਬਨਾਮ ਸੀਕਰ (12) ਵਿੱਚ, ਮਾਮਲਾ ਵਾਈਨ ਅਤੇ ਬੀਅਰ ਹਾਊਸ ਐਕਟ, 1869 ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਰਚੂਨ ਬੀਅਰ, ਸਾਈਡਰ ਜਾਂ ਵਾਈਨ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਣ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਪਰਿਸਰ 'ਤੇ ਖਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਚਾਰ ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵੱਧ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਬਾਹਰਲੇ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਸਧਾਰਨ ਉਪਾਅ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਮਹਿਜ਼ ਮੰਤਰੀ ਪੱਧਰ ਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਰਾਹਤ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। 48 CIS ਅਨੁਛੇਦ 160 P. 263 ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਥਨ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਫਾਇਦੇ ਦੇ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

“ਜੇਕਰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਕਿਸੇ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ, ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ, ਜੋ ਕਿ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਮਨਮਾਨੀ, ਮਨਘੜਤ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ, ਨਿਵਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ.....

ਉਸੇ ਪੰਨੇ 'ਤੇ, ਇਕ ਫੁੱਟ- ਨੋਟ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ

“ਜਿੱਥੇ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਥ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਉੱਥੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਪਣੀ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।”

ਜਿੱਥੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਮੈਂਡਮਸ ਝੂਠ ਬੋਲੇਗਾ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਨੇ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਨਾਲ ਹੀ ਰਿੱਟਾਂ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 19(1) (ਜੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕੇਦਾਰਨਾਥ ਬਨਾਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ (13) ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਯੂ.ਪੀ. ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਸੂਤੀ ਕੱਪੜੇ ਅਤੇ ਧਾਗੇ ਦੇ ਡੀਲਰਾਂ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ

ਦੇ ਤਹਿਤ, ਫਾਰਮ ਬੀ-1 ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੀਨਿਊ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਆਰਡਰ, 1948, ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਜੋ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ।

ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਕੋਲ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਖ਼ਤਿਆਰ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ, ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਕਸਰਤ ਵਿੱਚ ਹਲਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰੋ। ਫਿਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਵਿਅਰਥ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਰਥਹੀਣ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਜੇ ਵੀ ਮਾਰਚ, 1963 ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਾ ਫਾਰਮ, ਜੋ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਮੰਤਰੀ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਨਿਯੰਤਰਣ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਬਕਾਰੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ, ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ 'ਵਾਪਸ ਲੈਣ' ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬੇਕਾਰ ਜਾਂ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਰਜਾਨੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਕੇ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੋਰ ਉਪਾਅ ਬਾਰੇ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਪਣੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨਾ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਨੁਮਾਨਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਉਪਾਅ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਨਮਾਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨੱਥ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਐਕਟ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 8 ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਹ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿੱਖਣ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪੇਚੀਦਗੀਆਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਨਿਲਾਮੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁੜ ਨਿਲਾਮੀ 'ਤੇ ਸਫਲ ਬੋਲੀਕਾਰਾਂ ਨੇ ਲਿਸਟਾਂ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਸਲ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰਾਜ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ।

ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ।

ਐਚ.ਆਰ. ਖੰਨਾ, ਜੇ.- ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

- (1) 1960 [M.PL.J](#), 323,
- (2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1954 ਐਸ.ਸੀ. 592.
- (3) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1953 ਐਸ.ਸੀ. 309.
- (4) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1954 ਐਸ.ਸੀ. 224.
- (5) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. (1961) ਦੂਜਾ ਪੰ. 831-1961 [P.LR](#) 580.
- (7) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1956 ਏ. 99.
- (8) 1931 ਏ ਸੀ. 414 (432)
- (9) (1946) 115 ਐਲ.ਜੇ. ਸੀ.ਐਲ (298)
- (10) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1959 ਐਸ.ਸੀ. 65.
- (11) 1948 ਏ.ਸੀ. 173 (202),
- (12) (1875) ਐਸ.ਸੀ. 52.
- (13) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1954 ਸਾਰੇ. 144.

ਦਿਨੇਸ਼

ਡਿਸਕਲੇਮਰ : ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ । ਨਿਆ ਨਿਰਨਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਵਾਜਾ ਲਈ ਉਹਨਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਤੱਤਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਨ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।